

Liite 3. Haasteita ja ratkaisumahdollisuuksia viherrakenteen suunnittelussa suunnittelutasojen yhteistyön näkökulmasta

Haaste	Esimerkkejä ongelmatilanteista	Mahdollisia seurauksia	Ongelmien ennaltaehkäisy	Ongelmien haitallisten seurausten lieventäminen
Suunnitelma karkaa seuraavalle tasolle Yleispiirteisemmässä suunnitelmassa ratkaistaan yksityiskohtaisemman suunnittelun asioita	Asemakaavassa määritellään katupuiden paikat, vaikka kysymys ei ole kaupunkikuvassa erityisen tärkeistä puista.	Toteutuksessa osoittautuu, etteivät katupuille osoitetut paikat ole teknisesti eivätkä taloudellisesti järkeviä.	Asemakaavan laadinta yhdessä toteuttajien kanssa. Luottaminen toteuttajien ammattitaitoon.	Katupuiden sijoittamisen suunnittelu asemakaavan toteutusvaiheessa uudelleen.
Suunnitelma jättää sille kuuluvat ratkaisut tehtäväksi seuraavilla tasoilla Yleispiirteisempi suunnitelma ei linjaa yksityiskohtaisempaa suunnittelua ja toteutusta siten kuin pitäisi.	Yleiskaava ei ohjaa niitä asioita, joita yleiskaavatasolla pitäisi ohjata. Kunnan luonnonhoidon periaatteet on laadittu vain tietynlaisille luontoalueille ja osalla kaupunkiluonnosta ei ole hoitoperiaatteita.	Yleiskaava heikentää viheryhteyksiä niin, että ekosysteemipalveluja tuottavat luonnon prosessit muuttuvat ja mm. houkuttavien virkistysreittien toteuttaminen vaikeutuu. Jotkin osat kaupunkiluonnosta yksipuolistuvat, kun niitä ei hoideta suunnitelmallisesti.	Suunnitelman laadinta yhdessä yksityiskohtaisempien tasojen kanssa. Säännöllinen tavoitteiden toteutumisen seuranta ja tavoitteiden ja suunnitelmien päivittäminen seurantatiedon avulla. Kaupunkiluonnon moninaisuus periaatteiden laadinnan lähtökohdaksi.	Panostaminen mahdollisuuksiin, joita ei vielä ole menetetty, esim. hulevesien hallinnan suunnittelu asemakaavoituksessa, vaikka se olisi sivuutettu yleiskaavassa. Luonnonhoidon periaatteiden täydentäminen erilaisia luontoalueita koskevilla periaatteilla.
Seuraavia tasoja ei huomioida riittävästi Linjauksessa tai suunnitelmassa ei huomioida sen toteuttamisen edellytyksiä niin hyvin kuin olisi mahdollista. Jokin asia käsitellään tavalla, joka ei ole riittävän vaikuttava, esimerkiksi oikeusvaikutteisuuden kautta.	Yleiskaavassa suunnitellaan uusia asuinalueita palveluineen huolehtimatta, että asukkaita tulisi riittävästi niin, että palveluiden järjestäminen olisi kannattavaa. Asemakaavassa suunnitellaan puistoja, joiden rakentaminen tai ylläpito on taloudellinen ja	Uudet asuinalueet jäävät keskeneräisiksi. Kun asukkaita ei ole tarpeeksi, ei saada lähikauppaa eikä päiväkotia ja puistot jäävät rakentamatta. Kaupunkivihreä ja sen hyödyt yksipuolistuvat.	Toteutuksen mahdollisuuksien arviointi ajoissa. Linjauksen tai suunnitelman laadinta yhdessä toteuttajien kanssa. Suunnitelmien vaiheistaminen yhdessä kaavataloudellisten arviointien kanssa.	Ideointi alueen nykyisten ja mahdollisten käyttäjien kanssa siitä, mitä kukin voi tehdä alueen kehittämiseksi vallitsevassa tilanteessa.

	tekninen mahdollisuus.			
Suunnitelman vaikuttavuutta ei seurata	Maakuntakaavan huomioon ottamista yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa ei seurata. Viheralueiden hoito- ja kehittämissuunnitelman toteutumista ei seurata.	Tehty työ jää hyödyntämättä. Samat haasteet kuin suunnitelman jäädessä liian yleispiirteiseksi. Viheralueiden laadun ja käyttömahdollisuuksien heikentyminen.	Maakuntakaavan mukaisuuden tulkinta kuntakaavoista annettavissa lausunnoissa yhtenäisesti ja ohjaavasti suhteessa kuntakaavojen ratkaisuihin. Seurannan kehittäminen. Maakuntakaavoituksen ja yleiskaavoituksen yhteistyön tiivistäminen. Viheralueiden hoito- ja kehittämissuunnitelman toteutuksen ja seurannan resursointi.	Panostaminen seudulliseen yhteistyöhön yleiskaavoituksessa. Viheralueiden hoito- ja kehittämissuunnitelman toteutumisen tehokkaampi kytkeminen vastaavien kunnan yksiköiden tulostavoitteisiin.
Tasot tai vaiheet ajoittuvat huonosti suhteessa toisiinsa	Asemakaava laaditaan ennen yleiskaavaa. Vaikutusten arviointi tehdään vasta keskeisten ratkaisujen jälkeen. Yhteistyö tasojen tai sektorien välillä aloitetaan liian myöhään.	Alueet eivät muodosta toimivia kokonaisuuksia. Mahdollisuuksia huomataan vasta, kun ne on jo menetetty.	Yhteistyön koordinointi. Tärkeiden toimijoiden tunnistaminen ja kutsuminen mukaan ajoissa.	Ideointi alueen nykyisten ja mahdollisten käyttäjien kanssa siitä, mitä kukin voi tehdä alueen kehittämiseksi vallitsevassa tilanteessa.